

BORGOWANIE (1) *sb n*

N sg borgowani(e).

Sł stp, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. borg.

*Branie na kredyt, pożyczanie czegoś od kogoś; pecunia credita Cn: Nietoperz wiele nápożyczał worow Pełnych pieniędzy/ v fwyech kredytorow. [...] Nábrał na írogi zapis pan Ieżyná/ Poítáwow íukná/ [...] (marg) Borgowánie Alienam fidem sequi, borgować. (-) *KlonFlis Ev marg.**

Cf **BORG, BORGOWAĆ**

KN